

היה בירי שני אנשים : איש ואשה. שם האיש היה ברק
בן-אבינועם, ושם האשה דבורה. את עכשיו הדבורה של
ה.

ב. - זהו אחריות איומה.

נפרדנו.

12.6.1937

(87.2 י"ס)

נחבלה הבוקר חשבה מווייז : לרגל עבודתו
באונגוורסיטה אין מ. יכול לנסוע. סבורים גם שהישארו
כאן נחוצה למען הפעיל עזרה אמריקנית. הדרישה מעוררת
דאגה. מה פשר הדבר.

עניתי סלומה'ית :

- " Body now completed report unanimously; contents unknown, but stage now reached for final decision by authorities. Coming weeks fateful. Understood previous by Felix might manage leave 15th June, consider his presence here present stage greater importance than State as no American action possible prior publication. "

למנוח ערב שלפן לי חיים :

ראה הבוקר את א.ג. הוא שרט ראה את הרפורט,

אבל הוא יודע שהועדה נחאספה ביום ה' על-מנת לסיים

הדו"ח - אולם משום-מה לא חתמו עדיין. יחתמו רק

בעשרים ושנים לח"ו. לא.ג. יודע שניצחו "אנשי הצפון."

אנו נקבל כל הגבול הצפוני.

(שאלתי את ח. על חיפה. א.ג. לא אמר לו

כלום, אך הוא ח. סבור שחיפה כלולה מפני שאמר א.ג.

כל הצפון לנו).

חיים אמר לא.ג. : אתה יודע, אנו לא קשורים.

לא נחנו הסכמתנו לשום דבר. עמדתנו היקבע רק לאחר

שנדע כל הפרטים.

א.ג. ענה שאם היהודים ידחו הרפורט - זה יהיה

אסון. חיים אמר זה תלוי בטיב ההצעה. א.ג. הציע

שיכתוב מה הם התנאים. חיים ענה זה תלוי בארבעה דברים :

א) הגבול המזרחי ; ב) ירושלים ; ג) הנגב ; ד) אפשרויות

עבודה גדולה.

באשר לגבולות, אמר א.ג., נתייעץ עם המומחים

הצבאיים פה. ח. שאל אם תהיה לנו אפשרות לחוות דעה.

א.ג. ענה בחיוב.

א.ג. סיפר שווינסטון היה אצלו וסח לו כל דבר

"הארות" והזהיר שהדבר לא יהיה קל לממשלה בפרלמנט.

ו. עמד ביחוד על הנגב שלא יפול בידי הערבים.

א.ג. שאל ח. במה הוא רואה חשיבות הנגב שהוא מדבר שם. חיים ענה : הנגב זה עקבה (הים להודו), גבול עד מצרים, תחליף לסואץ, אפשרויות של התיישבות. הדברים עשו רושם על א.ג. ח. סיפר לא.ג. שמוסוליני אסר את התנועה הציונית בארצו - וא.ג. נחרשם מאוד מהדבר הזה.

לבסוף מסר לו א.ג. בסוף שמקודם חשב להביא תחילה דעה המכשלה לפרלמנט, ואח"כ יהיה וויכוח. הוא נוסה עכשיו להימך : תחילה וויכוח על הרפורם, ואח"כ החלטת הממשלה.

ח. מעודד מאוד מהראיון הזה. עד 22 יש לנו אפשרות לבעול - והוא מוכן להניע כל הגלגלים.

אחמול ראה את אמרי - וזה קיבל על עצמו לעבוד בענין הנגב - או שימסר לנו או לכל-הפחות ישאר בידם אנגליה.

חשפוקת הקודמים עדיין מנקרים - ואע"פ רווח קצת.